

[Holstein.]

ministers Forventninger og Antagelser og Beregninger, alligevel anser Afrustning for en værdifuld national Sikkerhedsforanstaltning for Danmark, og at man derfor nu vil tage en Kamp med Landstinget paa Sagen, saaledes som det hele Tiden var den højtærede Udenrigsministers Plan, den Plan, som han for kun faa Aar siden offentlig udviklede for en international Forsamling i Paris, hvor han ganske vist fra alle Sider blev mødt med Advarsler mod Danmarks isolerede Afrustning.

Hvis det nu er Regeringens Agt at skrinlægge den højtærede Udenrigsministers afrustningspolitiske Plan, saa bør dette siges offentligt og klart; men lad det saa ogsaa blive tilkendegivet offentligt, at Regeringen under Hensyn til de verdenspolitiske Forhold og Danmarks udsatte Stilling ikke alene ikke vil sabotere den Forsvarsordning, som den altsaa dog vil opretholde, og som den ogsaa selv har været med til at vedtage, men at den ogsaa ligesom i 1914 vil konsolidere og supplere den tidssvarende i det Omfang, dette er muligt af finansielle Hensyn og ønskeligt af udenrigske Grunde. Som Forholdene har formet sig i Verden kan den danske Nation, Arbejderne indbefattet, ikke finde sig i at blive belusket og belukset i denne Sag; der kræves hel og fuld, aaben og ærlig Mandstale.

Den højtærede Regering har heller ikke i dette betydningsfulde Anliggende været Repræsentant for det saglige — Udtrykket er den højtærede Statsministers —, men for det usaglige Danmark og for den Regerings-taktik, som under truende og usikre Forhold søger at dække og klare sig ved at sige noget og fortie det væsentlige, gøre lidet og forsømme det afgørende. Saadan Svaghed under kritiske Forhold øger kun Uroen og Usikkerheden.

Vi staar overfor farefulde Tilstande i Verden og i vort nærmeste Naboland ved Danmarks Grænse. Der kan under de foreliggende Vilkaar ikke regeres med halve Foranstaltninger. Forholdene kræver Styrke, Konsekvens og Enhed i Regeringens Dispositioner. Vor Historie før 1848, før 1864, før 1914 er i saa Henseende rig paa tragiske Erfaringsbeviser, som vor nyeste Historie paa ny med manende Alvor har bekræftet. Med Rette har det ledende svenske Blad „Göteborg Handels- og Sjøfarts Tidning“ for ikke saa mange Dage siden under sin Omtale af den slesvig-holstenske Nazi-bevægelse fremhævet, at jo større danske Statsmyndigheder gør det militære Tomrum ved Indgangen til Østersøen, desto mere ud-

sættes dansk Territorium for at blive Genstand for et Kapløb mellem rivaliserende Stormagter.

Hvad Regeringen militært agter at foretage eller undlade at foretage i Sønderjylland, kræver nu tydeligt Svar. Hvad den hidtil har forsømt og vedblivende synes at ville forsømme, kan umuligt fjerne Usikkerheden og Mistilliden i den dansksindede sønderjydske Befolkning, men vil tværtimod forøge Uroen, netop fordi Regeringen har indset, at det var paakrævet at gribe ind, men ikke har vovet eller villet gøre det fornødne. Heller ikke er det en beroligende Tanke, at de planlagte Efteraarsmanøvrer i Nordslesvig er blevet opgivet og henlagt til Egne længere Nord paa i det gamle Land med den Begrundelse, at det paagældende Terrain i Nordslesvig ikke var bekvemt til Manøvrer. Jeg tror, at netop med begrænsede militære Opgaver for Øje var det ønskeligt ikke blot at holde Manøvrer i bekvemme, men ogsaa i ubekvemme Terrain.

Jeg vender mig herefter til de næste betydningsfulde Krav i den sønderjydske Resolution, Kravet om — jeg gengiver Ordene! —, at Regeringen „skrider hurtigt og kraftigt ind mod Urostiftere, hvad enten det drejer sig om enkelte Personer eller Organisationer“, og Kravet om, at Regeringen „drager danske Embedsmænd, der deltager i en mod Danmarks Integritet rettet Agitation, til Ansvar“.

I den Forbindelse, hvori disse Krav er rejst, er det klart, at Kravet om Indskriden fra Statsmyndighedernes Side først og fremmest tager Sigte paa saadanne Personer og Organisationer, der har foretaget sig Handlinger eller udfoldet en Virksomhed, der er ulovlig, fordi den forfølger et Staten fjendtligt Formaal, altsaa først og fremmest Handlinger, som kan rammes af Straffelovens Bestemmelser i §§ 98—100, der omhandler Handlinger, rettede mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed.

For saa vidt Talen er om Organisationer, følger det af den klare Bestemmelse i Grundlovens § 85, at danske Borgere har Ret til frit at danne Foreninger i lovligt Øjemed, men at Foreninger med ulovligt Formaal kan ophæves ved Dom.

Den tyske Nazibevægelse i Nordslesvig har støttet og ledet af de slesvig-holstenske Naziorganisationer, til Formaal med alle til Raadighed staaende Midler at faa Nordslesvig løsrevet fra Danmark. Gennem sin Skolepolitik, gennem sin Jordpolitik, gennem sin Penge- og Laanepolitik, gennem sin Ungdoms- og Idrætspolitik og gennem sin